

til, hvilke frivillige Gaver der er indkommet til de fattiges Kasse, vilde man overhovedet komme ind paa saadanne Tilfældigheder, at denne Fordelingsmaade sikkert vilde staa langt tilbage for den, der her er foreslaaet, og hvorefter der ene skal tages Hensyn til Kommunens eget Tilskud. Det ærede 2det Medlem for 8de Kreds (Johnsen) begyndte jo ogsaa sine Udtalelser med at se noget velvillig paa de fattiges Kasser og deres Virksomhed, men det forekommer mig unægtelig, at jo længere det ærede Medlem talte, desto flere Betæneligheder fik han, og desto større Vanskeligheder optaarnede sig for hans Blik. Ogsaa dette ærede Medlem sluttede med at skyde den private Velgørenhed frem, men saaledes at det ærede Medlem vilde have Statstilskud til private Foreninger, som have Velgørenhed til Formaal. Her tror jeg dog, vi komme adskilligt ud over, hvad vi bør holde os til med Hensyn til faste og lovhjemlede Bidrag fra Statskassen. Der er selvfølgelig, navnlig i en Købstad, god Plads for Understøttelsesforeninger og lignende velgørende Foreninger ved Siden af de fattiges Kasser, men disse Foreningers Virksomhed bør dog vist holde sig alene til de private Midler, og Statskassens Bidrag bør ikke kunne komme dem til gode, ellers tror jeg, at vi komme alt for langt bort fra Statskassens Formaal. Imidlertid haaber jeg dog ogsaa, at dette Lovforslag maa kunne gennemføres hurtigere, end det vilde blive, hvis man skulde gaa ind paa alle de af det ærede Medlem opstillede Tanker om at spørge de samvirkende Sogneraadforeninger — hvis Svar vi for øvrigt kende — og Købstadforeningen. Jeg skal erindre om, at fra en Række Bestyrelser af fattiges Kasser i Købstæderne er der indgivet Andragender til Kultusministeriet om Bidrag fra Statskassen til disse Kasser. Det samme gælder med Hensyn til det ærede Medlems Udtalelse om, at vi ogsaa skulde afvente Menighedsraadenes Oprettelse og dernæst se, om Gennemførelsen af Loven derom ikke vilde lade tilflyde rigeligere Gaver til de fattiges Kasser igennem Kirkebøsserne. Jeg tror ligeledes, at det ærede Medlem mente, at man paa dette Lovforslag ogsaa burde blive enig om Bestemmelser med Hensyn til Refusion for Understøttelse af trængende, der bo i andre Kommuner. Der tilsigtes jo ikke her nogen Forandring i de fattiges Kassers Virksomhed, man vil jo ikke stille Bestyrelsen anderledes i dens Virksomhed i de fattiges Kasser end hidtil.

Det er jo for saa vidt Bestyrelserne af de fattiges Kasser ligegyldigt, om Kommunen af det Tilskud, de hidtil have oppebaaret af Kommunen, f. Eks. af et Tusind Kr., faa en Del refunderet af Statskassen; Kassens Virksomhed forbliver uforandret. Jeg kan derfor ikke se, at et saadant Bidrag fra Statskassens Side til Dækning af indtil $\frac{1}{3}$ af Kommunens Tilskud kunde eller burde resultere i en Række Forandringer med Hensyn til selve Kassens Styrelse.

Det ærede 12te kongevalgte Medlem (Estrup) gjorde en Bemærkning til mig angaaende det ærede Medlems tidligere gode Gerninger, den Gang det ærede Medlem foreslog rigelige og rundelige Beløb af Statskassen til de fattiges Kasser. Det var jo det, det ærede Medlem ved denne Sags Behandling havde imod Forslaget, at man vilde yde Statstilskud til en Organisation, som han var saa misfornøjet med som de fattiges Kasser, der alene bestyres af 3 Medlemmer, valgte af den almindelige Vælgerklasse. Da jeg erindrede om, at ganske det samme havde det ærede Medlem før foreslaaet, svarede der hertil, at han selvfølgelig ikke kunde falde paa ved dette Lovforslag — det ærede Medlems Lovforslag — at foreslaa en ny Organisation for de fattiges Kasser, før man saa, om der kom noget ud af det andet Forslag. Ja, jeg kan nu ikke tro, at det ærede Medlem nogen Sinde skulde have ført den Politik, at han skulde have foreslaaet et Beløb til de fattiges Kasser, som nu vilde være en Million om Aaret, naar han samtidig fandt, at disse Kasser vare en meget uheldig Organisation, som man ikke kunde betro disse Penge, men som helt burde omordnes. Jeg kan ikke tro, at det ærede Medlem, da han i 1886 vilde dele den Overflod, som den ny Brændevinsskat skulde indbringe, halvt med de fattiges Kasser, havde tænkt, at naar først dette var sket, naar de først havde faaet de store Midler, saa skulde der bagefter forsøges gennemført en Lov, der helt ændrede Kasserne og navnlig gav dem en ganske anden Bestyrelse end den nuværende paa 3 Medlemmer, valgte af den almindelige Vælgerklasse. Det tror jeg ikke, det ærede Medlem den Gang kunde have ventet senere at faa gennemført; han vilde sikkert have forlangt det straks som Erstatning for Pengene. Nej, det ærede Medlem har den Gang set paa de fri Fattigkasser, ligesom vi andre nu, at det er en Institution, som fortjener at støttes, og at ogsaa Staten vil gøre en god Gerning